Oecumenisch Meditatief Avondgebed 4 november 2026
Thema: Allerzielen
Voorganger: Hans Kerklaan

Aanhef (blz. 12): Wees hier aanwezig

Welkom en inleiding
Op 2 november, wordt in de katholieke kerk aandacht besteed aan de mensen die zijn overleden het afgelopen jaar. In de protestantse kerk gebeurt dat op de laatste zondag van het kerkelijk jaar. Wij doen het vandaag. Het is so wie so belangtrijk om stil te staan bij overlijden, rouw en afscheid. Het overkomt ons allemaal nu of straks dat er mensen die we kennen overlijden. Het overkomt ons ook dat we afscheid moeten nemen, en verder moeten gaan. In de tekst straks een stuk over prediker en troost in onze levens.

Maar toch: terug naar hier en nu: Iedereen wordt uitgenodigd om onder het volgende lied om de beurt een kaarsje aan te steken voor een dierbare overledene. Dat zij niet vergeten worden.

Lied nr. 10: Als alles duister is

De gestorvene
Zeven maal om de aarde gaan,
als het zou moeten op handen en voeten;
zevenmaal om die éne te groeten
die daar lachend te wachten zou staan.

Zeven maal om de aarde gaan.

Zeven maal over de zeeën te gaan,
schraal in de kleren, wat zou het mij deren,
kon uit de dood ik die éne doen keren.

Zeven maal over de zeeën te gaan -
zeven maal, om met zijn tweeën te staan

Ida Gerhard (standbeeld IJsselkade Zutphen)

Lied nr. 143: Mijn ziel komt op adem

Alles bestaat naast elkaar

In het boek prediker wordt in tegenstellingen gesproken over het leven , eigenlijk jullie en mijn leven. Net zoals wij in het gewone leven soms makkelijk kunnen leven maar soms het ook moeizaam gaat. Zoals leven tot eenheid gehecht kan worden zo kan het ook verscheurd worden. Een tijd van vreugde en een tijd van droefenis, een tijd van voorspoed en een tijd van tegenspoed.
Alles gaat een keer voorbij.

Prediker is een boek vol wijsheid maar we kunnen het ook als troost zien. Troost omdat het er allemaal gewoon mag zijn, het zoeken, het vragen, het niet weten, het verdriet en de twijfel aan de zin van alles. Geen dwang om alleen maar positief te zijn. Prediker maakt de dingen niet mooier dan ze zijn, maar ook niet lelijker trouwens. Tijden van plezier en tijden van droefenis. Tijden van leven en tijden van sterven. Alles bestaat naast elkaar.

Lied nr. 124: Licht dat terugkomt

Gods tijd
Prediker spreekt over tijd. Onze tijd waarin wij leven en onze dingen doen en plannen maken en uitvoeren. Maar prediker stelt verderop in het boek ook een andere tijd voor. De tijd waar wij geen vat hebben op wat er gebeurt. Ik zou die Gods tijd willen noemen. Gods tijd is een mooie term. Gods tijd is niet onze tijd maar zijn tijd waar op we geen vat hebben. Prediker zegt: een tijd van baren en een tijd van sterven. Gods tijd staat als een boog over onze tijd. In Gods tijd gaat het precies over geboorte en sterven van mensen. Wij kennen dag noch uur waarop het ons overkomt. Maar er wordt door God liefdevol naar ons omgezien Het kan het ons troosten dat Gods tijd bij ons mensen hoort. Het maakt ons verdriet bij wat ons overkomt niet kleiner maar wel delen we het met alle mensen.

Lied nr. 150: Be still

Bijbeltekst uit Prediker 3 vers 2 & 4: Alles heeft tijd

Er is een tijd om geboren te worden,
en een tijd om te sterven;
een tijd om te planten,
en een tijd om te oogsten.

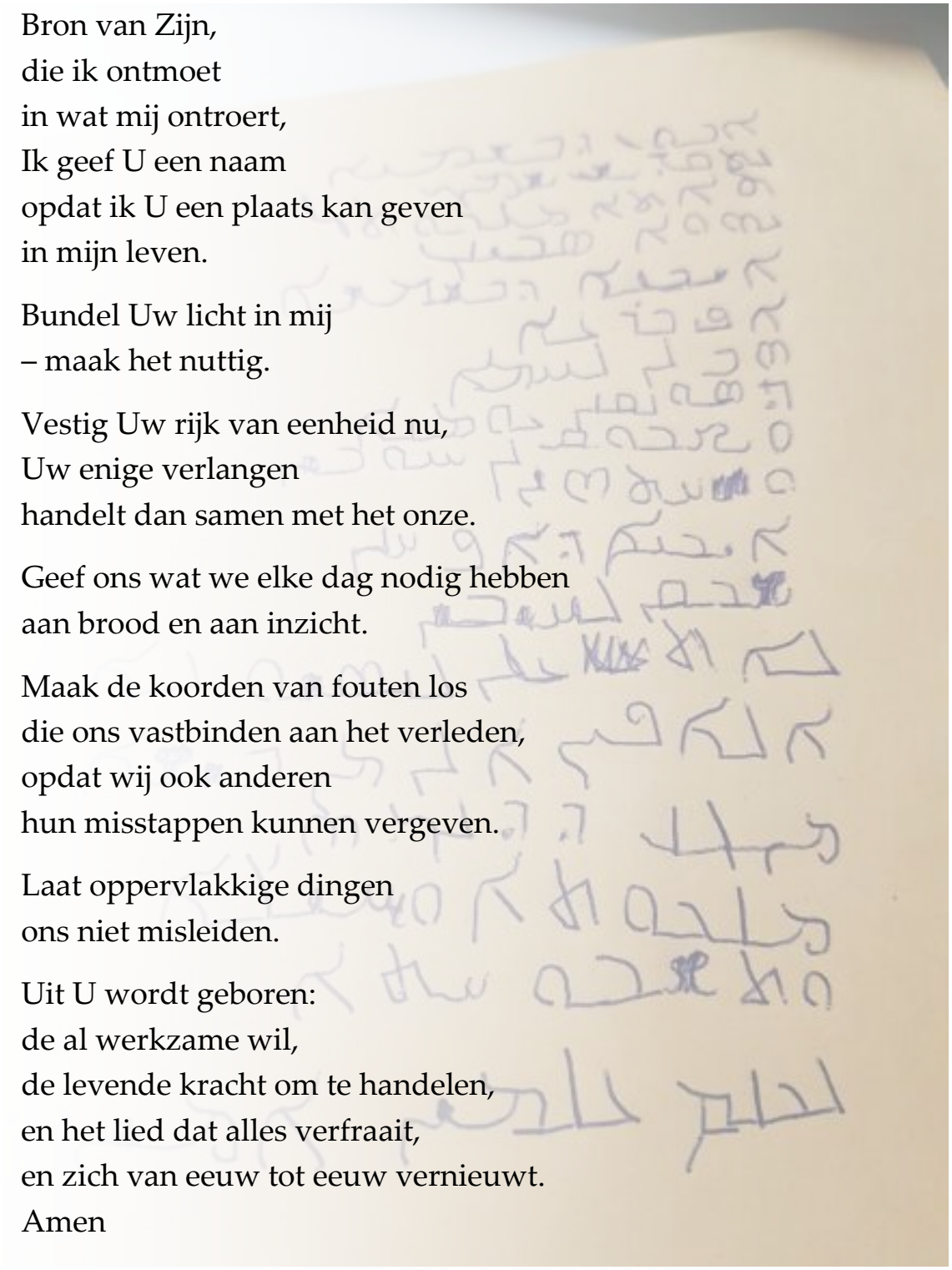
Een tijd om te treuren,
en een tijd om te lachen;
een tijd om te huilen,
en eentijd om te dansen.

Stilte

Voorbeden met als ***acclamatie nr. 32:*** Gospodi pomilui (Heer, ontferm U)

Onze Vader (uit het Aramees vertaald)

Bron van Zijn,
die ik ontmoet
in wat mij ontroert,
Ik geef U een naam
opdat ik U een plaats kan geven
in mijn leven.

Bundel Uw licht in mij
– maak het nuttig.

Vestig Uw rijk van eenheid nu,
Uw enige verlangen
handelt dan samen met het onze.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben
aan brood en aan inzicht.

Maak de koorden van fouten los
die ons vastbinden aan het verleden,
opdat wij ook anderen
hun misstappen kunnen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen
ons niet misleiden.

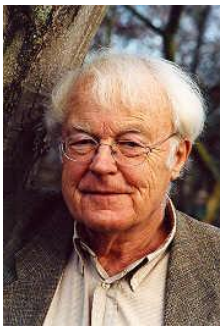
Uit U wordt geboren:
de al werkzame wil,
de levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait,
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.
Amen

Lied nr. 145: Je vous salue

Slottekst

Weggaan is iets anders
dan het huis uitsluipen
zacht de deur dichttrekken
achter je bestaan en niet
terugkeren. Je blijft iemand
op wie wordt gewacht.

Weggaan kun je beschrijven als
een soort van blijven. Niemand
wacht want je bent er nog.
Niemand neemt afscheid
want je gaat niet weg.

Rutger Kopland

Slotlied nr. 140: May the blessing

Zegenlied nr. 141: Jij bent gezegend

Kom mee koffie/thee drinken en elkaar ontmoeten.
Daarna is er zangrepetitie voor iedereen die de liederen beter wil leren zingen.